

INLEIDING:

In de voorgaande parasja hebben we veel gelezen over reiniging. Vervolgens wordt beschreven wat er op Grote Verzoendag allemaal moet gebeuren en dan komen we aan bij deze aliya. Wat we nu gaan lezen, moet dus gebeuren wanneer het volk zich heeft gereinigd en God Zich met haar heeft verzoend. God vertelt het volk iets over de plaats waar Hij wil dat de offers aan Hem worden gebracht.

TEKST VAN DE WEEK

Zij mogen hun offers niet meer
aan de demonen brengen,
waar zij als in hoererij achteraangaan.
Dit is voor hen een eeuwige verordening,
al hun generaties door.
Leviticus 17:7

BENODIGDHEDEN:

- een miniatuur busje/campertje
- een miniatuur huisje
- een poppetje
- een wolkkolom (gemaakt van bijvoorbeeld watten geplakt op een satéprikker)
- een klein cadeau'tje (mooi ingepakt met een strik)
- platen van de tempel en de tabernakel (zie bijlage)

AAN DE SLAG:

God kiest de plaats waar de mensen Hem offers mogen brengen. Dit is bij Hem thuis.

In eerste instantie woonde God in de tabernakel. Dit was een mobiel huis, zoals deze camper -**pak de camper, de wolkkolom en het poppetje erbij en illustreer het volgende verhaal ermee**- Met dit huis kon God Zich verplaatsen. Je kon het zien als God thuis was. Dan zag je namelijk een enorme wolkkolom/vuurkolom op de tabernakel. Deze wolkkolom bleef niet altijd op/in de tabernakel. De Israëlieten moesten er voortdurend op gericht zijn in de woestijn, want als Zijn wolkkolom/vuurkolom optrok, dan moesten zij hun spullen pakken en achter God aan gaan. Bleef de wolkkolom/vuurkolom rusten, dan kon het volk zijn kamp weer opzetten.

God was dus bij het volk komen wonen. Dat was Zijn beweging.

Maar Hij verwachtte van Zijn volk ook een beweging, namelijk: dat zij hem volgde.

Toen het volk in het beloofde land aangekomen was, koos God een vaste plaats om te wonen. De tempel **-pak het huis erbij-** . Alle Israëlieten moesten een aantal keer per jaar naar dat huis komen voor de feesten, maar ook als ze God tussendoor een offer wilde brengen, moesten ze naar deze plaats komen. Ook toen werd er dus een beweging gevraagd van Gods volk.

Tegenwoordig is er (voorlopig) geen tempel meer, maar heeft God ervoor gekozen om in de harten van Zijn volgelingen te wonen.

-leg de camper en het huisje weg en illustreer het volgende met het poppetje en de wolkkolom-

Dat is makkelijk, zou je kunnen denken, dan hoeven we niet meer naar God toe, maar dan komt Hij helemaal bij ons.

Nou, ja en nee. God komt inderdaad naar ons toe, maar dit betekent niet dat er nu niets meer van ons wordt verwacht.

God komt in het hart wonen van Zijn *volgelingen*. Als je een volgeling bent, dan ga je iemand achterna. Dat betekent dat je in beweging bent en op die persoon bent gericht. God komt naar ons toe om ons de weg te wijzen. Wij zouden, als kleine tabernakeltjes, achter de wolkkolom/vuurkolom van God aan moeten reizen. We moeten daar zijn waar Hij is, zodat Hij ons kan vervullen en door ons heen kan werken. Waren de Levieten die de tabernakel moesten verplaatsen een andere kant op gelopen dan de wolkkolom of de vuurkolom, dan had God de tabernakel niet vervuld op de plaats waar hij werd opgezet. God verplaatste Zich en de tabernakel moest Hem volgen.

Wij mogen daar naartoe gaan waar God aan het werk is en meebewegen, zodat Hij ons kan gebruiken, in plaats van aan het werk gaan op een zelf gekozen plek en vragen of God jouw werk zegent.

Stel je nou voor dat je God de hele tijd aan het volgen bent en God werkt door jou heen. Dan ga je prachtige dingen zien! Wanneer dit gebeurt, zul je je verbazen over hoe groot en goed God is en zul je Hem willen bedanken. Je wil Hem een prachtig cadeau geven. Je pakt het netjes in met een mooie strik erom **-pak het cadeau'tje erbij als illustratie-** . Vervolgens loop je naar een mooie berg. Het uitzicht is daar prachtig. Je kunt daar genieten van Gods schepping en dat lijkt je een mooie plaats om God het cadeau te geven. Er staan ook allemaal andere cadeau's van mensen die een cadeau'tje aan hun god wilden geven, dus anderen vinden dit ook.

Maar wat nou als God daar niet is? Zijn wolkkolom staat op een andere plaats op je te wachten.

Laat je het cadeau dan daar achter? Zal het dan bij God komen? Waarschijnlijk komt het dan in verkeerde handen terecht..

Hopelijk kies je ervoor om naar God toe te gaan en je cadeau mee te nemen.

Maar hoe doe je dat dan, naar God gaan om een offer te brengen?

Laten we eens kijken naar de tempel en de tabernakel **-pak de platen erbij-**

Wanneer de Israëlieten naar de tabernakel of de tempel gingen om een offer te brengen, kwamen ze in de voorhof.

Deze plaats was afgeschermd van de buitenwereld met doeken of muren. Alles wat daarbuiten was, moest maar even wachten.

Zo mogen wij ook al onze aandacht op Hem richten als wij de tijd nemen om bij Hem te komen.

Kan dat in een lawaaiige speeltuin? Op het schoolplein? In de supermarkt?

Waarschijnlijk niet.

Trek je terug in een ruimte waar je helemaal alleen met God kunt zijn en waar je geen afleiding hebt.

In de voorhof kwam je de priesters tegen.

Zij zorgden dat je offer goed gebracht werd, zodat God hem ook kon aannemen.

Zij konden dit, omdat ze goed waren onderwezen in de Torah (Genesis t/m Deuteronomium).

En het was weer de taak van de priesters om het volk hierin te onderwijzen.

Je wil je cadeau'tje natuurlijk wel op zo'n manier geven dat God hem ook kan aannemen. Om te weten hoe dit kan, is het belangrijk dat we ons laten onderwijzen in de Torah. Je kunt de Torah lezen en vragen of Jesjoea (onze Hogepriester) je wil uitleggen wat dat voor jou betekent.

Met de inzichten die Hij je geeft, kun je God steeds beter volgen en Hem, wanneer je Hem wil bedanken voor alle mooie dingen die Hij in jouw leven doet, een cadeau geven die Hij kan aannemen en waar Hij blij van wordt.

